



## Comisia juridică, numiri și imunități

### Raport

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative  
(perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)  
(nr.349 din 28.11.2024)  
lectura finală

Comisia juridică, numiri și imunități a examinat proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), prezentat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvernul Republicii Moldova și comunică următoarele.

Prezentul proiect de lege are drept scop fortificarea mecanismului de urmărire și identificare a bunurilor infracționale pentru a sprijini organele responsabile de confiscare și executare efectivă a acestora, precum și asigurarea măsurilor de gestionare și planificare a activelor, prin alinierea cadrului normativ național la standardele legislației UE. Astfel, proiectul de lege a fost elaborat în vederea executării acțiunilor din: programul național de recuperare a bunurilor infracționale pentru anii 2023-2027 aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr.342/2022 și planul de măsuri pentru limitarea influenței excesive a intereselor private asupra vieții economice, politice și publice (deoligarhizare) aprobat de către Comisia Națională pentru Integrare Europeană la data de 26 mai 2023.

În cadrul procedurii de redactare post-adoptare a proiectului de lege s-au constatat unele neconcordanțe redacționale care impun necesitatea adoptării a proiectului de lege în lectură finală.

Astfel, pentru înlăturarea acestor carențe, proiectul de lege nr.349 se propune de a fi examinat în lectură finală cu anexarea la prezentul Raport a proiectului redactat.

În rezultatul dezbaterilor, Comisia juridică, numiri și imunități, cu votul majorității membrilor săi (7 voturi – pentru), a decis să propună spre examinare și adoptare proiectul de lege nr. 349 din 28.11.2024, în lectură finală.

**Veronica ROȘCA**  
Președintele Comisiei

## L E G E

### **pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)**

---

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune art. (2) pct. 1, art. 5, art. 10 alin. (1) lit. (a) și (b) și alin. (2) și (3), art. 15 alin. (2) și (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (4) și art. 30 alin. (7) din Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare, CELEX: 32018R1805, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 303/1 din 28 noiembrie 2018, precum și art. 2 alin. (1) lit. (a), (b), (d), (e), (h)–(o) și alin. (2) și (4), art. 3 pct. 4 și 5, art. 4 alin. (1) și (3), art. 6 alin. (1), alin. (3) lit. (i) și alin. (4), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (2), art. 13, art. 14 alin. (2) și (3), art. 15 alin. (1) lit. (a), (c) și (d) și alin. (2), art. 17 alin. (1) și (2), art. 18 alin. (5), art. 19 alin. (1), art. 20 alin. (4) și (5), art. 21 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și (3), art. 22 alin. (2) lit. (a), art. 23, art. 24 alin. (8), art. 27 alin. (2) și (3) și art. 30 din Directiva (UE) 2024/1260 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind recuperarea și confiscarea activelor, CELEX: 32024L1260, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L din 2 mai 2024.

**Art. I.** – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolele 106 și 106<sup>1</sup> vor avea următorul cuprins:

**„Articolul 106. Confiscarea specială**

(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din

orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora.

- (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):
- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
  - b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri;
  - c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
  - d) deținute contrar dispozițiilor legale;
  - e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri;
  - f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(3) Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunuri dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor obținute din aceste bunuri.

(4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori dacă a fost aplicată amnistia sau a survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave, și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.

(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

#### **Articolul 106<sup>1</sup>. Confiscarea extinsă**

(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140<sup>1</sup>–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174–175<sup>1</sup>, 181<sup>1</sup>–181<sup>3</sup>, 186–191, 206, 208–208<sup>2</sup>, 214<sup>1</sup>, 217–217<sup>4</sup>, 218–220<sup>1</sup>, 223–233, 236–246<sup>1</sup>, art. 247 alin. (2), art. 248–253, 257, 259–260<sup>6</sup>, 260<sup>8</sup>, 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–295<sup>2</sup>, 302, 324–329, 330<sup>2</sup>, 332–335<sup>1</sup>, 342, 343, 361 și 362<sup>1</sup>, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;

b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, pe faptul că nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;

c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1), pentru care legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.

(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, cât și de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106<sup>2</sup>.

(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii acestora și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată și de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106<sup>2</sup>.

(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există, nu se găsesc sau au fost comasate cu bunurile dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea ori dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activități infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.

(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.

(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelul veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.

(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau dacă este liberată de răspundere penală ori de pedeapsă pentru motivele prevăzute de prezentul cod, sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave, și în cazul în care termenul a expirat după pornirea procesului penal.”

2. Codul se completează cu articolul 106<sup>2</sup> cu următorul cuprins:

**„Articolul 106<sup>2</sup>. Confiscarea aplicată terților**

(1) Bunurile care fac obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ce au fost transferate de către bănuیت, învinuit, inculpat sau condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice ori care au fost dobândite de către aceste persoane de la bănuیت, învinuit, inculpat sau condamnat se confiscă în condițiile alin. (2) și (3).

(2) Confiscarea bunurilor menționate la alin. (1) este posibilă în una dintre următoarele situații:

1) persoanele terțe fizice sau juridice știau sau ar fi trebuit să știe că:

a) bunurile transferate sau dobândite întrunesc condițiile prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106<sup>1</sup> alin. (2); sau

b) scopul transferului sau al dobândirii bunurilor era evitarea confiscării, inclusiv atunci când transferul sau achiziția s-a făcut în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunurilor;

2) bunurile au fost dobândite de către persoane terțe, fizice sau juridice ori au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice în timp ce rămâneau în proprietatea efectivă a bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.

(3) Confiscarea specială și confiscarea extinsă nu pot fi aplicate bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice, de bună-credință. Persoanele terțe fizice sau juridice care au dobândit bunuri sau cărora le-au fost transferate bunuri în cel puțin una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu pot fi considerate proprietari de bună-credință.”

**Art. II.** – Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 209–211, art. 683), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 35 se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcții de demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție beneficiază de indemnizația unică prevăzută la alin. (1), fără eliberarea din serviciu, dacă și-au stabilit dreptul la pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile art. 42<sup>1</sup> alin. (1<sup>1</sup>).”

2. Articolul 40<sup>1</sup> va avea următorul cuprins:

„**Articolul 40<sup>1</sup>.** Ocrotirea sănătății și asistența medicală

(1) Ofițerii anticorupție au dreptul la asistență medicală și la tratament medical (ambulatoriu și staționar) gratuite, acordate din contul statului, în instituții medicale competente ce deserveșc ofițerii anticorupție în baza unui contract cu Centrul.

(2) În cazul în care ofițerii anticorupție au nevoie de asistență medicală urgentă prespitalicească, aceasta le este acordată necondiționat, în orice instituție medico-sanitară.

(3) În cazul în care asistența medicală planificată nu poate fi acordată în instituțiile medicale care deserveșc ofițerii anticorupție, aceasta este acordată în alte instituții medicale, cu rambursarea cheltuielilor din mijloacele financiare ale Centrului prevăzute în acest scop.

(4) Ofițerii anticorupție care s-au pensionat pentru limită de vârstă sau pentru vechime în muncă și ofițerii anticorupție aflați în incapacitatea de a-și îndeplini atribuțiile, fapt constatat printr-un examen medical de specialitate, au dreptul, în mod gratuit, o dată la 3 ani, la bilete de tratament balneo-sanatorial.

(5) Biletele de tratament balneo-sanatorial se acordă în conformitate cu Legea nr. 190/2003 cu privire la veterani.”

3. Articolul 42<sup>1</sup> se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Persoanele cu funcții de demnitate publică care sunt ofițeri anticorupție au dreptul de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă fără eliberarea din serviciu.”

**Art. III.** – Articolul 966 din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 66–75, art. 132), cu modificările ulterioare, se completează cu alineatul (2<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(2<sup>1</sup>) În cazul prevăzut la alin. (2), atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate. Părțile, în baza unui acord comun, pot deroga de la această regulă, stabilind că obligația în locul căreia debitorul își cedează propria creanță se stinge încă de la data cesiunii. Dispozițiile legale referitoare la cesiunea de creanță sunt aplicabile în mod corespunzător.”

**Art. IV.** – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6:

la punctul 20<sup>1</sup>), în noțiunea „investigații financiare paralele”, textul „pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv, în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuțit, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv” se substituie cu textul „care sunt în proprietatea efectivă a acestora, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt în proprietatea efectivă a bănuțitului, învinuitului, părții civilmente responsabile, inculpatului sau condamnatului”, iar la final se completează cu cuvintele „sau cu scopul identificării și al urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare”;

articolul se completează cu punctul 37<sup>2</sup>) cu următorul cuprins:

„37<sup>2</sup>) *proprietate efectivă* – situație în care o persoană, acționând în calitate de beneficiar efectiv, exercită un control asupra unui bun deținut în proprietate de o altă persoană, care se manifestă prin posibilitatea de a întreprinde acțiuni (în mod direct sau prin intermediul unei alte persoane) identice în fond cu dreptul de a dispune de bunul respectiv, fără a obține o aprobare prealabilă din partea proprietarului, precum și de a primi venituri sau alte produse ale bunului respectiv în locul proprietarului. Persoana este considerată beneficiar (proprietar) efectiv al unui bun și în cazul în care acesta a fost dobândit de o altă persoană la indicația sa ori pe cheltuiala sa;”.

2. La articolul 43, alineatul (1) se completează cu următorul enunț: „Încheierea privind admiterea conexării cauzelor poate fi atacată cu recurs în mod separat.”

3. La articolul 53 alineatul (1), punctul 8) se completează cu textul „, , precum și asupra bunurilor care fac obiectul confiscării”.

4. La articolul 57, alineatul (2) se completează cu punctul 12<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„12<sup>1</sup>) întreprinde măsuri pentru urmărirea și indisponibilizarea bunurilor infracționale;”.

5. La articolul 159, alineatul (5) se completează cu următorul enunț: „În cazul în care numerarul în monedă națională sau în valută străină nu conține semnele componente de infracțiune, acesta se depune pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”

6. La articolul 161 alineatul (3), cuvintele „de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective” se substituie cu cuvintele „administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale”.

7. La articolul 197, alineatul (1) se completează cu punctele 6) și 7) cu următorul cuprins:

„6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă;  
7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor de judecată.”

8. La articolul 202:

în denumirea articolului, cuvintele „și pentru garantarea executării pedepsei amenzii” se substituie cu textul „, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată”;

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.”

la alineatul (2), după cuvintele „pedepsei amenzii” se introduc cuvintele „și pentru compensarea cheltuielilor de judecată”.

9. La articolul 203:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106–106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.”

articolul se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Actele procedurale de punere și de scoatere a bunurilor de sub sechestru, în termen de 3 zile de la emitere, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale de către procuror.”

10. La articolul 204:

la alineatul (1), după cuvintele „părții civilmente responsabile” se introduce textul „, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora,”;

alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor de judecată pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestuia, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă ori în limita sumei, evaluate în prealabil, a cheltuielilor de judecată suportate.

(3) Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor bănuțitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106–106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora.”

11. La articolul 205:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.”

la alineatul (2), ultimul enunț va avea următorul cuprins: „Judecătorul de instrucție autorizează punerea bunurilor sub sechestru sau, după caz, instanța de judecată decide asupra cererilor motivate ale părții civile ori ale altor părți cel târziu în ziua imediat următoare zilei de depunere a cererii.”

## 12. Articolul 206:

la alineatul (1), cuvintele „Costul bunurilor” se substituie cu cuvintele „Valoarea bunurilor”;

articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 229<sup>2</sup>, bunurile infracționale sunt evaluate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile Legii nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.”

## 13. Codul se completează cu articolele 206<sup>1</sup> și 206<sup>2</sup> cu următorul cuprins:

### „Articolul 206<sup>1</sup>. Planificarea sechestrului

(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului urmează să țină cont de cheltuielile ce pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective și al conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora.

(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori în cazul în care administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă, se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.

(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a acestora ori compensarea cheltuielilor de judecată.

### Articolul 206<sup>2</sup>. Informarea persoanelor cu privire la punerea bunurilor sub sechestr

(1) Hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestr se aduce la cunoștința proprietarului sau posesorului acestor bunuri în modul prevăzut la art. 207.

(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre drepturile de a cunoaște motivele ce au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vânzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestru, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestru și de a contesta punerea bunurilor sub sechestru.

(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru poate fi amânată pentru un termen de până la 30 de zile de către judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.

(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care aceștia se află nu este cunoscut sau în cazul în care comunicarea hotărârii judecătorești către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se aduce la cunoștință prin intermediul unui anunț public.”

#### 14. Articolul 207:

se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Dacă drepturile reale asupra bunului pus sub sechestru sunt supuse înregistrării într-un registru de publicitate, organul de urmărire penală, în cazul sechestrului aplicat de acesta, sau procurorul, în cazul sechestrului aplicat de judecătorul de instrucție ori de instanța de judecată, expediază imediat către deținătorul sau gestionarul registrului respectiv extrasul din ordonanță sau, după caz, hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru. Imediat după recepționarea extrasului din ordonanță sau a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru, deținătorul sau gestionarul registrului de publicitate notează o mențiune privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor în registrul respectiv și informează despre acest fapt organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul.”

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Punerea bunurilor sub sechestru la faza judecării cauzei se efectuează de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.”

la alineatul (3), cuvintele „costul aproximativ al bunurilor” se substituie cu cuvintele „valoarea aproximativă a bunurilor”;

la alineatul (5):

partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Despre punerea bunurilor sub sechestru la faza judecării cauzei reprezentantul organului de urmărire penală sau ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale întocmește un proces-verbal conform prevederilor art. 260 și 261. În procesul-verbal, în particular:”;

la punctul 1), cuvintele „costul lor” se substituie cu cuvintele „valoarea lor”;

alineatul se completează cu punctul 4) cu următorul cuprins:

„4) se menționează despre informarea proprietarului sau a posesorului bunurilor puse sub sechestru privind drepturile sale prevăzute la art. 206<sup>2</sup> alin. (2).”

articolul se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) Copiile de pe procesul-verbal și de pe lista de inventariere, în termen de 3 zile de la întocmire, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale de către reprezentantul organului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal sau de către executorul judecătoresc care a întocmit lista de inventariere.”

15. La articolul 207<sup>1</sup>:

în denumirea articolului, cuvântul „valorificare” se substituie cu cuvintele „valorificare anticipată”;

articolul se completează cu punctul 1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„1<sup>1</sup>) administrarea bunurilor necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile;”.

16. La articolul 207<sup>2</sup>:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea acestora de sub sechestru se examinează într-o ședință de judecată cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului sau a posesorului bunurilor puse sub sechestru, sau a persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului. În ședința de judecată se aduce la cunoștința părților demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora, precum și drepturile prevăzute la art. 206<sup>2</sup> alin. (2).”

articolul se completează cu alineatul (2<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(2<sup>1</sup>) Judecătorul emite o încheiere motivată în termen de cel mult 30 de zile de la data înaintării demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în care a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.”

la alineatul (3), textul „, , doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229<sup>6</sup>” se exclude;

articolul se completează cu alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(5) În cazul valorificării bunurilor prin licitație publică, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale poate transmite bunurile sechestrate către Serviciul Fiscal de Stat pentru a fi vândute la un preț egal sau mai mare decât cel evaluat, în condițiile regulamentului aprobat de Guvern. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute la un preț egal sau mai mare decât cel evaluat după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu reducerea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.

(6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infraționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale despre depunerea banilor pe contul respectiv.”

17. Articolul 208 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 208.** Păstrarea bunurilor puse sub sechestru

(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilelor, a celor care prin natura lor nu pot fi ridicate și a obiectelor de dimensiuni mari.

(2) Bunurile ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers acestea au fost puse sub sechestru, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În situația în care este necesară conservarea valorii bunurilor sechestrate, acestea se transmit spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(3) Metalele prețioase, pietrele prețioase, articolele din acestea și obiectele de artă se transmit spre păstrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(4) Numerarul în monedă națională și în valută străină se depune pe contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(5) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei acestuia, căruia i se explică răspunderea penală, prevăzută la art. 251 din Codul penal nr. 985/2002, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestor bunuri și de la care se ia un angajament scris în acest sens. Organul de urmărire penală pune în sarcina proprietarului sau a posesorului bunului întreprinderea acțiunilor necesare pentru păstrarea și administrarea eficientă a bunului sechestrat în vederea conservării valorii acestuia. În acest caz, proprietarul sau posesorul bunului sechestrat răspunde pentru întreținerea și conservarea valorii bunului.

(6) Dacă judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul procurorului sau din oficiu, interzice utilizarea bunului sechestrat sau constată că un bun imobil ori un obiect de dimensiuni mari care a fost sau urmează să fie pus sub sechestru poate fi abandonat, acesta poate dispune transmiterea bunurilor respective spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.”

18. Articolul 209 va avea următorul cuprins:

**„Articolul 209.** Contestarea punerii bunurilor sub sechestru

(1) Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de bănuț, de învinuit, de inculpat sau de persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată în termen de 10 zile de la data la care le-a fost adusă la cunoștință hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru.

(2) Contestarea punerii bunurilor sub sechestru sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.”

19. La articolul 210, alineatul (2) se completează cu următorul enunț: „În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor conform procedurii prevăzute la capitolul VIII<sup>1</sup> din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.”

20. Articolul 223 se completează cu următorul enunț: „Hotărârea de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă poate fi contestată în termen de 15 zile de la data comunicării acesteia.”

21. La articolul 227, alineatul (2) se completează cu punctul 2<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„2<sup>1</sup>) cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate;”

22. La articolul 229, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului.”

23. Articolul 229<sup>1</sup> va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229<sup>1</sup>**. Etapele procesului de recuperare a bunurilor infracționale

Procesul de recuperare a bunurilor infracționale se desfășoară în următoarele etape:

- 1) urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, acumularea probelor;
- 2) indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale;
- 3) confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor;
- 4) executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale.”

24. Articolul 229<sup>2</sup>:

denumirea articolului va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229<sup>2</sup>**. Urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, acumularea probelor”

la alineatul (1), cuvintele „În vederea urmăririi bunurilor infracționale și acumulării probelor” se substituie cu textul „În vederea urmăririi și identificării bunurilor infracționale, precum și a acumulării probelor”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140<sup>1</sup>–142, 144, 158, art. 164 alin. (2) lit. f), art. 165–168, art. 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), art. 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), art. 173 alin. (2), art. 174–

175<sup>1</sup>, 181<sup>1</sup>–181<sup>3</sup>, art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3), (4) și (5), art. 188 alin. (3)–(5), art. 189 alin. (3)–(6), art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2<sup>1</sup>)–(5), art. 206, 208–208<sup>2</sup>, 217<sup>1</sup>–217<sup>3</sup>, 220, 220<sup>1</sup>, 223–233, 236, 237, 239–239<sup>1</sup>, 240, 241<sup>1</sup>–244<sup>1</sup>, 245–245<sup>8</sup>, 245<sup>10</sup>, 245<sup>12</sup>, 246, 248–253, 257, 259–260<sup>6</sup>, 260<sup>8</sup>, 275, 278–280, 283, 284, 289<sup>1</sup>, 290, 292, 295–295<sup>2</sup>, 324–329, 330<sup>2</sup>, 332–335<sup>1</sup>, 342, 343, 352<sup>1</sup>, 361 și 362<sup>1</sup> din Codul penal nr. 985/2002, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”

articolul se completează cu alineatul (2<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(2<sup>1</sup>) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă, la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art. 258 alin. (3), nu poate fi finalizată, acesta dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită întocmirea unui proces-verbal de consemnare a investigațiilor financiare paralele.”

articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Procurorul dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9<sup>1</sup> din Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor infracționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2). Executarea delegației are loc până la deliberare și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care, împreună cu materialele acumulate, se expediază procurorului.”

25. Articolul 229<sup>3</sup> va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229<sup>3</sup>.** Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale

(1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, o reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, o executare a pedepsei amenzii sau o compensare a cheltuielilor de judecată.

(2) Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează, după caz, prin ordonanța organului de urmărire penală, cu autorizația judecătorului de instrucție, prin încheierea instanței de judecată de punere sub sechestru ori prin ordinul de înghețare emis în condițiile Legii nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(3) Administrarea bunurilor sechestrate, și anume depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate care necesită conservarea valorii lor, este asigurată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în baza regulamentului aprobat de Guvern.

(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența bunurilor infracționale indisponibilizate și măsurile de indisponibilizare aplicate acestora.”

26. La articolul 229<sup>4</sup>:

alineatul unic devine alineatul (1);

articolul se completează cu alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care bunurile sechestrate nu sunt confiscate, instanța de judecată dispune restituirea acestora proprietarului sau, după caz, posesorului legal, iar dacă aceștia nu sunt identificați, bunurile respective sunt trecute în proprietatea statului.

(3) Confiscarea bunurilor nu afectează drepturile victimei, ale părții vătămate și ale părții civile de a obține repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.”

27. Articolul 229<sup>5</sup> va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229<sup>5</sup>.** Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale

(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare.

(2) Bunurile infracționale sau contravaloarea acestora aflate în afara hotarelor țării, confiscate de instanțele naționale, se repatriază în Republica Moldova în cadrul asistenței juridice internaționale.

(3) Bunurile infracționale confiscate pot fi utilizate în scopuri sociale sau în interes public, în condițiile legii.”

28. Secțiunea a 2-a din capitolul III al titlului VII, partea generală, se abrogă.

29. Articolul 258:

la alineatul (3), în primul enunț, cuvintele „în vederea urmăririi” se substituie cu cuvintele „în vederea urmăririi și identificării”, iar textul „conform art. 229<sup>7</sup>” se exclude;

articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cadrul executării delegației dispuse în condițiile alin. (3), Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale îi revin atribuțiile organului de urmărire penală și ale organului care desfășoară activitatea specială de investigații.”

30. Articolul 274 se completează cu alineatul (3<sup>2</sup>) cu următorul cuprins:

„(3<sup>2</sup>) Odată cu începerea urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, dintre care cel puțin una este de natură să genereze un beneficiu economic în proporții mari și dacă există o bănuială rezonabilă că aceasta a fost săvârșită de un grup criminal organizat ori de o organizație criminală sau dacă a fost săvârșită una dintre infracțiunile prevăzute la art. 243 și 330<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002, procurorul dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele.”

31. Articolul 285 se completează cu alineatul (6<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(6<sup>1</sup>) În cazul încetării urmăririi penale pe temei de nereabilitare cu aplicarea măsurilor de siguranță de confiscare specială sau extinsă, procurorul înaintează în instanța de judecată un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.”

32. La articolul 296, alineatul (2<sup>1</sup>) va avea următorul cuprins:

„(2<sup>1</sup>) Dacă în cadrul urmăririi penale au fost puse sub sechestru bunuri, în partea de expunere a rechizitoriului se includ informații despre:

- a) bunul pus sub sechestru, inclusiv informații ce permit identificarea acestuia;
- b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul aplicării sechestrului;
- c) proprietarul sau posesorul bunului sechestrat, inclusiv despre beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt cunoscute;

d) locul de păstrare ori autoritatea care are în administrare bunul pus sub sechestru.”

33. Articolul 332 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Concomitent cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, al amnistiei ori al decesului făptuitorului, instanța examinează chestiunile privind confiscarea specială sau extinsă a bunurilor infracționale într-o ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se solicită să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea chestiunilor privind confiscarea specială sau extinsă.”

34. La articolul 350, alineatul (1) se completează cu următorul enunț: „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”

35. La articolul 385 alineatul (1) punctul 13<sup>1</sup>), cuvintele „confiscarea extinsă” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială sau confiscarea extinsă”.

36. La articolul 388:

denumirea articolului și alineatul (1) vor avea următorul cuprins:

**„Articolul 388.** Măsuri de asigurare la pronunțarea sentinței

(1) În cazul admiterii acțiunii civile, al reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii ori compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată poate dispune, înainte ca sentința să fi devenit definitivă, aplicarea măsurilor de asigurare dacă asemenea măsuri nu au fost aplicate anterior.”

la alineatul (2), cuvintele „a bunurilor persoanei condamnate” se substituie cu cuvintele „sau confiscarea extinsă a bunurilor”.

37. Articolul 389 se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002.”

38. Articolul 391 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 2), 3) și 7) și la alin. (2), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002.”

39. Articolul 395 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002, instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor. În acest caz, dispozitivul sentinței va cuprinde:

1) în cazul confiscării bunului:

a) dispoziția privind confiscarea specială sau extinsă a bunului și informația ce permite identificarea acestuia;

b) numele și prenumele proprietarului sau ale posesorului bunului confiscat;

c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat;

2) în cazul confiscării contravalorii bunului, a veniturilor sau foloaselor obținute din acesta:

a) dispoziția cu privire la încasarea sumei;

b) numele și prenumele persoanei din contul căreia se încasează suma.”

40. La articolul 396, punctul 4) va avea următorul cuprins:

„4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2) – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1) și 4)–6).”

41. La articolul 397, punctul 2) se abrogă.

42. Articolul 468:

se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Odată cu transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța care a judecat cauza informează procurorul cu privire la transmiterea spre executare a hotărârilor judecătorești respective.”

la alineatul (3), cuvintele „executarea hotărârii” se substituie cu textul „executarea hotărârilor, iar procurorul coordonează executarea hotărârilor privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată”.

43. La articolul 469, alineatul (1) se completează cu punctul 17<sup>3</sup>) cu următorul cuprins:

„17<sup>3</sup>) modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune;”.

44. La articolul 470 alineatul (3), după cuvintele „punerea în executare a pedepselor” se introduc cuvintele „și a confiscării bunurilor”.

45. La articolul 471 alineatul (3), textul „14)–17) și 17<sup>2</sup>)” se substituie cu textul „14)–17), 17<sup>2</sup>) și 17<sup>3</sup>)”.

46. Codul se completează cu articolele 471<sup>2</sup> și 471<sup>3</sup> cu următorul cuprins:

„**Articolul 471<sup>2</sup>**. Modul de soluționare a chestiunilor referitoare la modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului

(1) Organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului solicită procurorului să înainteze un demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârilor judecătorești, în cazul în care, în procesul de executare a hotărârii judecătorești, constată că:

a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietatea sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice, în condițiile art. 106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință;

b) au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri aflate în proprietatea ori posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de materiale aferente care justifică constatările făcute de organul care pune în executare hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.

(3) Demersul procurorului se înaintează în termen de până la 5 zile de la data recepționării solicitării și se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La examinarea acestuia este obligatorie participarea procurorului, a organului care pune în executare hotărârea, precum și a proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror

drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.

(4) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1) este posibilă în condițiile prevăzute de art. 106<sup>2</sup> din Codul penal nr. 985/2002.

(5) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și a persoanei din contul căreia acestea se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii judecătorești.

**Articolul 471<sup>3</sup>.** Modul de soluționare a chestiunilor referitoare la modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune

(1) Dacă, în procesul de executare a hotărârii judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, executorul judecătoresc este sesizat conform prevederii de la art. 98<sup>1</sup> din Codul de executare nr. 443/2004 și constată condițiile prevăzute la art. 471<sup>2</sup> alin. (1) lit. b), acesta înaintează în instanța de judecată un demers, însoțit de materialele aferente care justifică constatările făcute, pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești.

(2) Demersul se examinează într-un termen ce nu va depăși 3 luni. La examinarea demersului, participarea executorului judecătoresc și a proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate este obligatorie. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.

(3) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi urmărite și a persoanei din contul căreia acestea se urmăresc, alte chestiuni ce au importanță pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, precum și modul și termenul de atac al încheierii judecătorești.”

47. La articolul 499, alineatul (3) se completează cu următorul enunț: „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”

48. În titlul III din partea specială, după articolul 530, se introduce capitolul VIII<sup>1</sup> cu următorul cuprins:

**„Capitolul VIII<sup>1</sup>  
PROCEDURA DE CONFISCARE ÎN CAZUL ÎNCETĂRII URMĂRIRII  
PENALE**

**Articolul 530<sup>1</sup>.** Modul de înaintare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe temei de nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6<sup>1</sup>), acesta înaintează, în termen de 30 de zile de la data la care a rămas definitivă hotărârea respectivă, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.

(2) La demers se anexează, în copii certificate, actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.

**Articolul 530<sup>2</sup>.** Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate, cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.

(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul procurorului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale și se audiază proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.

(3) Instanța de judecată examinează demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale într-un termen ce nu va depăși 3 luni.

**Articolul 530<sup>3</sup>.** Soluția instanței de judecată

(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:

- a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asiguratorii luate în vederea confiscării acestuia;
- b) admite propunerea și dispune confiscarea bunului.

(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de procuror și de persoanele prevăzute la art. 530<sup>2</sup> alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.”

49. Articolul 534 se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Asistența juridică internațională poate fi refuzată și în temeiurile prevăzute de Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”

50. Articolul 540<sup>1</sup>:

în denumirea articolului, textul „, sechestrul și confiscarea” se substituie cu cuvintele „și sechestrul”;

în alineatul unic, textul „sau confiscarea” se exclude.

---

51. Articolul 558:

la alineatul (1), cuvintele „sau al Procurorului General” se exclud;

alineatul (2) se completează cu punctul 4) cu următorul cuprins:

„4) hotărârea nu contravine condițiilor speciale prevăzute de Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”

52. Articolul 559:

la alineatul (1), cuvintele „sau al Procurorului General” și cuvintele „sau Procuratura Generală” se exclud;

la alineatul (2), textul „sau, după caz, al Procuraturii Generale” se substituie cu textul „, procurorul”, iar al doilea enunț se completează cu textul „, precum și în condițiile art. 321, care se aplică în mod corespunzător”.

53. Capitolul IX din titlul III al părții speciale se completează cu două secțiuni noi cu următorul cuprins:

#### **„Secțiunea a 5<sup>1</sup>-a**

**Trimiterea hotărârii judecătorești naționale spre recunoaștere și executare**

## în străinătate

**Articolul 559<sup>2</sup>.** Cazurile și condițiile de trimitere a hotărârii judecătorești naționale spre recunoaștere și executare în străinătate

Hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova pot fi transmise spre recunoaștere și executare într-un stat străin dacă:

- a) persoana condamnată își are domiciliul sau reședința în afara hotarelor țării sau are cetățenia unui alt stat;
- b) a fost refuzată extrădarea persoanei condamnate pentru executarea sentinței;
- c) bunurile supuse confiscării se află în afara hotarelor țării.

**Articolul 559<sup>3</sup>.** Procedura de trimitere a hotărârii judecătorești naționale spre recunoaștere și executare în străinătate

(1) Hotărârile judecătorești penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova se transmit spre recunoaștere și executare statului străin prin intermediul Ministerului Justiției.

(2) Instituția sau organul competent de executare a hotărârii judecătorești penale naționale transmite Ministerului Justiției demersul privind recunoașterea hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1).

### Secțiunea a 5<sup>2</sup>-a

#### Particularitățile recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor

**Articolul 559<sup>4</sup>.** Recunoașterea și punerea în executare a hotărârii judecătorești străine privind confiscarea bunurilor

(1) Prin hotărâre judecătorească străină privind confiscarea bunurilor se înțelege hotărârea prin care a fost stabilită o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță de judecată străină ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni ce constă în privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice.

(2) Până la recunoașterea hotărârii judecătorești străine de confiscare, instanța judecătorească din Republica Moldova poate aplica, la cererea statului solicitant sau la demersul Ministerului Justiției, măsuri asiguratorii în cazul în care există riscul distrugerii, transformării, cheltuirii, transferării, deplasării sau înstrăinării bunurilor ce fac obiectul confiscării.

(3) Hotărârile judecătorești străine recunoscute privind confiscarea bunurilor aflate pe teritoriul Republicii Moldova se execută în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

(4) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine recunoscute se returnează statului solicitant în modul prevăzut de art. 113<sup>1</sup> din Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

**Articolul 559<sup>5</sup>.** Transmiterea spre recunoaștere și punerea în executare a hotărârilor judecătorești naționale privind confiscarea bunurilor aflate în afara hotarelor țării și privind repararea prejudiciului cauzat statului

(1) La demersul organului care pune în executare hotărârile judecătorești naționale privind confiscarea bunurilor aflate în afara hotarelor țării și privind repararea prejudiciului cauzat statului, Ministerul Justiției inițiază procedura de recunoaștere și punere în executare a hotărârilor judecătorești definitive naționale privind confiscarea bunurilor aflate în afara hotarelor țării și privind repararea prejudiciului cauzat statului atunci când bunurile se află în afara hotarelor țării.

(2) În cazul în care bunurile supuse confiscării au fost indisponibilizate în cadrul procesului penal, cererea de recunoaștere și executare se transmite către Ministerul Justiției de instanța judecătorească națională care a adoptat hotărârea.

(3) Hotărârea judecătorească se transmite spre recunoaștere statului străin atunci când:

a) sunt motive întemeiate să se considere că persoana fizică sau juridică față de care a fost adoptată hotărârea respectivă deține bunuri sau venituri în statul respectiv, hotărârea având ca obiect confiscarea contravalorii bunurilor ce fac obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse;

b) sunt motive întemeiate să se considere că bunurile ce fac obiectul confiscării se află în străinătate, hotărârea respectivă având ca obiect un bun sau o parte dintr-un bun.

(4) În cazul în care nu sunt identificate circumstanțele prevăzute la alin. (3), hotărârea judecătorească națională se transmite spre recunoaștere statului în care domiciliază sau își are sediul persoana fizică sau juridică ale cărei bunuri sunt supuse confiscării.”

**Art. V.** – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Se completează cu articolul 98<sup>1</sup> cu următorul cuprins:

**„Articolul 98<sup>1</sup>. Urmărirea proprietății efective a debitorului**

La cererea argumentată a creditorului, care cuprinde materialele ce justifică concluzia că debitorul deține bunuri în proprietate efectivă, în sensul art. 6 pct. 37<sup>2</sup>) din Codul de procedură penală nr. 122/2003, care au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice, executorul judecătoresc poate înainta în instanța de judecată un demers motivat pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești în materie penală privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune în condițiile art. 471<sup>3</sup> din Codul de procedură penală nr. 122/2003.”

2. Articolul 172 se completează cu alineatul (4<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(4<sup>1</sup>) Hotărârile judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului sau privind compensarea cheltuielilor de judecată se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat.”

3. La articolul 174 alineatul (5), cuvintele „executorii judecătorești” se substituie cu sintagma „Serviciul Fiscal de Stat”.

4. La articolul 263, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul de poliție din subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.”

5. Articolul 293 va avea următorul cuprins:

**„Articolul 293. Punerea în executare a confiscării**

(1) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor se desfășoară în conformitate cu prevederile capitolului XXVIII<sup>1</sup>, cu excepția bunurilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol.

(2) În cazul confiscării drogurilor, a precursorilor, a etnobotanicelor și a analogilor acestora, Ministerul Afacerilor Interne asigură executarea hotărârii judecătorești prin intermediul subdiviziunilor sale. Hotărârea judecătorească privind confiscarea armelor și munițiilor se execută de Comisia de stat pentru evaluarea,

bonificarea și rebutarea armelor, iar hotărârea judecătorească privind confiscarea substanțelor nocive și radioactive se execută de Ministerul Mediului.

(3) În termen de cel mult 5 zile de la data punerii în executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, organele abilitate prin lege înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temei de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale cu privire la inițierea procedurii de executare.

(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor.”

6. După articolul 293 se introduce un capitol nou cu următorul cuprins:

### **„Capitolul XXVIII<sup>1</sup> EXECUTAREA SILITĂ ÎN CAZURI SPECIALE**

#### **Articolul 293<sup>1</sup>. Dispoziții generale**

(1) Prezentul capitol se aplică executării silite a hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată.

(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor se realizează în modul stabilit de Guvern.

(3) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești în materie penală privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată se realizează în modul stabilit de Codul fiscal nr. 1163/1997.

#### **Articolul 293<sup>2</sup>. Începerea executării silite în cazuri speciale de executare**

(1) Serviciul Fiscal de Stat, în termen de până la 5 zile din momentul recepționării hotărârii judecătorești, începe procedura de executare silită în cazurile speciale de executare, în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293<sup>1</sup>.

(2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare sunt înștiințați condamnatul și procurorul.

**Articolul 293<sup>3</sup>.** Atragerea altor autorități în procedura de executare silită în cazurile speciale de executare

(1) Serviciul Fiscal de Stat poate implica executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.

(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate în afara hotarelor țării, Serviciul Fiscal de Stat poate implica Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile de urmărire și identificare a bunurilor deținute prin intermediul persoanelor terțe.

(3) La executarea hotărârilor judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

**Articolul 293<sup>4</sup>.** Chestiunile apărute în procedura cazurilor speciale de executare silită

Dacă în procedura cazurilor speciale de executare silită se constată că bunurile ce fac obiectul confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului să înainteze instanței de judecată un demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea bunurilor în condițiile art. 471<sup>2</sup> din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

**Articolul 293<sup>5</sup>.** Informarea procurorului în procedura cazurilor speciale de executare silită

În procedura cazurilor speciale de executare silită, organul de executare informează procurorul cu privire la:

- a) începerea procedurii de executare silită în cazurile speciale de executare;
- b) Chestiunile apărute în procedura de executare silită în cazurile speciale de executare conform art. 293<sup>4</sup>;
- c) suspendarea și/sau reluarea procedurii de executare silită în cazurile speciale de executare;
- d) executarea hotărârii judecătorești.”

**Art. VI.** – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 14–17, art. 42), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (3) se completează cu literele j) și k) cu următorul cuprins:

„j) identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bună-credință;

k) recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine privind confiscarea și privind recuperarea activelor.”

2. La articolul 7 alineatul (3), textul „În caz de urgență,” se exclude.

3. La articolul 25 alineatul (1) litera a), cuvintele „confiscarea specială” se substituie cu cuvintele „confiscarea specială sau extinsă”.

4. În cuprinsul articolului 28, cuvintele „prin teleconferință” se substituie cu cuvintele „prin videoconferință”.

5. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

**„Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor infracționale**

(1) Măsura de indisponibilizare a bunurilor infracționale reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de către o autoritate competentă, care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun.

(2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsurile de indisponibilizare a bunurilor infracționale poate fi amânată dacă:

a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;

b) bunul face deja obiectul unei măsuri de indisponibilizare existente, caz în care executarea măsurii de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivei măsuri existente.

(3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii ce are ca obiect măsurile de indisponibilizare a bunurilor infracționale, autoritatea de executare informează statul solicitant imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.”

6. La articolul 109, alineatul (2) se completează cu litera d<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„d<sup>1</sup>) bunurile supuse confiscării se află pe teritoriul Republicii Moldova;”.

7. La articolul 110 la alineatul (1):

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni;”

alineatul se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) executarea hotărârilor care stabilesc pedeapsa ce implică privarea de libertate a unei persoane condamnate, a căror aplicare a fost suspendată conform prevederilor Convenției europene privind supravegherea infractorilor condamnați condiționat sau liberați condiționat, întocmită la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.”

8. Legea se completează cu articolul 112<sup>1</sup> cu următorul cuprins:

„**Articolul 112<sup>1</sup>**. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare a bunurilor

(1) Executarea unei hotărâri judecătorești străine de confiscare a bunurilor poate fi amânată dacă:

- a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;
- b) în cazul unei hotărâri judecătorești de confiscare privind o sumă de bani, instanța apreciază că există un risc ca suma obținută din executarea hotărârii respective să depășească suma specificată în hotărâre datorită executării simultane în mai multe state;
- c) bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în Republica Moldova;
- d) hotărârea a fost contestată cu apel sau cu recurs, în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelul.

(2) Pe întreaga perioadă în care executarea hotărârii judecătorești străine de confiscare a bunurilor este amânată, autoritatea competentă de executare ia toate măsurile pentru a evita situația în care bunul să nu mai fie disponibil pentru executarea hotărârii de confiscare.

(3) De îndată ce motivele amânării, specificate la alin. (1), încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea hotărârii judecătorești străine de confiscare și informează statul solicitant.”

9. La articolul 113:

denumirea articolului va avea următorul cuprins:

**„Articolul 113.** Executarea hotărârilor judecătorești străine cu pedeapsa amenzii”;

alineatul (4) se abrogă.

10. Legea se completează cu articolele 113<sup>1</sup>, 115<sup>1</sup> și 115<sup>2</sup> cu următorul cuprins:

**„Articolul 113<sup>1</sup>.** Dispunerea de bunurile confiscate

(1) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine se returnează statului solicitant, în baza unui acord negociat, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale sau în condiții de reciprocitate.

(2) Pentru executarea hotărârii judecătorești străine privind confiscarea, din valoarea bunurilor recuperate se deduc cheltuielile suportate de autoritățile naționale în legătură cu urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, administrarea și valorificarea bunurilor.

(3) În lipsa unui acord cu statul solicitant, dacă valoarea bunurilor recuperate ca urmare a executării hotărârii judecătorești străine privind confiscarea, după deducerea cheltuielilor, este:

a) mai mică de 10 000 de euro, această sumă revine statului Republica Moldova;

b) mai mare de 10 000 de euro, jumătate din această sumă se transferă statului solicitant.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică bunurilor și sumelor de bani prevăzute în hotărârea judecătorească străină privind confiscarea pentru restituirea bunurilor confiscate către victimă sau care sunt destinate pentru despăgubirea acesteia. Bunurile sau valoarea acestora pentru despăgubire se transmit victimei în mod direct sau prin intermediul statului solicitant.”

**„Articolul 115<sup>1</sup>.** Transmiterea hotărârii privind confiscarea bunurilor spre recunoaștere și executare către unul sau mai multe state

(1) Hotărârea judecătorească privind confiscarea bunurilor poate fi transmisă spre recunoaștere și executare doar unui singur stat străin, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Hotărârea judecătorească privind confiscarea bunurilor sau a unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmisă către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:

- a) sunt motive întemeiate de a presupune că bunul sau anumite părți din bunul supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;
- b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități ce presupun acțiuni din partea mai multor state de executare ori sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.

(3) Hotărârea judecătorească privind confiscarea unei sume de bani poate fi transmisă mai multor state de executare, în același timp, atunci când:

- a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat;
- b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.

#### **Articolul 115<sup>2</sup>. Repatrierea bunurilor confiscate în străinătate**

(1) Bunurile confiscate în baza unei hotărâri a instanței judecătorești din Republica Moldova, recunoscută în străinătate, se repatriază în Republica Moldova din statul solicitat în cadrul asistenței juridice internaționale. Autoritățile și instituțiile naționale întreprind măsurile necesare pentru repatrierea bunurilor confiscate.

(2) Ministerul Justiției împreună cu Ministerul Finanțelor vor negocia cu statul de executare semnarea unui acord privind restituirea bunurilor infracționale confiscate sau a valorii acestora.

(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale comunică cu autoritățile competente străine cu privire la valoarea bunurilor infracționale repatriate în Republica Moldova.”

11. Articolul 116 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la alin. (1), recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârii judecătorești privind confiscarea nu limitează dreptul Republicii Moldova de a o executa pe teritoriul său.”

**Art. VII.** – La articolul 400 alineatul (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii

Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, textul „prevăzute la art. 47” se substituie cu textul „prevăzute la art. 47, 47<sup>1</sup>”.

**Art. VIII.** – Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se completează cu litera g) cu următorul cuprins:

„g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată.”

2. Articolul 19:

la alineatul (1), punctul 2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

„c) necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării;”

articolul se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în temeiul alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în calitate de subdiviziune specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.”

**Art. IX.** – La articolul 5 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 69–77, art. 113), cu modificările ulterioare, litera a) se completează cu textul „, , coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată”.

**Art. X.** – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155–161, art. 251), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Prezenta lege se aplică infracțiunilor prevăzute la art. 229<sup>2</sup> alin. (2) și (2<sup>1</sup>) din Codul de procedură penală nr. 122/2003.”

articolul se completează cu alineatele (2<sup>1</sup>) și (5) cu următorul cuprins:

„(2<sup>1</sup>) Prin derogare de la alin. (2), atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, prevăzute la art. 5 lit. a<sup>1</sup>)–f), h) și i), sunt exercitate pentru toate infracțiunile.”

„(5) Prezenta lege se aplică și în cadrul procedurii de executare a hotărârilor judecătorești privind confiscarea bunurilor și privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.”

## 2. Articolul 5:

la litera a), cuvântul „efectuarea” se substituie cu cuvintele „urmărirea și identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor prin efectuarea”;

articolul se completează cu literele a<sup>1</sup>) și c<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„a<sup>1</sup>) efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9<sup>1</sup>;”

„c<sup>1</sup>) gestionarea sistemului informatic național de evidență a bunurilor infracționale sechestrate, a hotărârilor de punere sub sechestru a acestora, a hotărârilor de confiscare a acestora, precum și a hotărârilor ce au fost adoptate ulterior cu privire la aceste bunuri;”

litera d) va avea următorul cuprins:

„d) participarea la negocierile privind repatrierea bunurilor infracționale confiscate;”

litera e) se completează cu textul „, inclusiv cu organismele și agențiile de specialitate ale Uniunii Europene”;

la litera g), cuvintele „în procese civile” se substituie cu cuvintele „în procese penale și civile”.

## 3. Articolul 6:

alineatul (1) se completează cu literele e)–h) cu următorul cuprins:

„e) să participe la elaborarea documentelor de politici privind recuperarea

bunurilor infracționale;

f) să citeze persoane pentru a oferi explicații în cadrul investigațiilor financiare;

g) să efectueze evaluări, constatări tehnico-științifice, expertize, precum și cercetări care țin de competența sa;

h) să negocieze și să încheie contracte și acorduri de colaborare cu autoritățile publice, cu persoanele fizice și persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate, în scopul realizării atribuțiilor sale.”

articolul se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) La efectuarea constatărilor tehnico-științifice și a expertizelor prevăzute la alin. (1) lit. g), Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale va respecta dispozițiile Legii nr. 68/2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.”

4. Legea se completează cu articolele 9<sup>1</sup> și 9<sup>2</sup> cu următorul cuprins:

#### „Articolul 9<sup>1</sup>. Investigații financiare

(1) În sensul prezentei legi, investigații financiare sunt totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare, economice și de altă natură ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.

(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și de investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.

#### Articolul 9<sup>2</sup>. Acumularea informației

(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sistemele informaționale care conțin datele necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.

(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și persoanele juridice de drept public și privat documentele și informațiile necesare în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.

Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale gratuit, într-un termen cât mai restrâns.”

#### 5. Articolul 10:

se completează cu alineatul (1<sup>1</sup>) cu următorul cuprins:

„(1<sup>1</sup>) Indisponibilizarea bunurilor infraționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor infraționale în vederea recuperării acestora sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor respective.”

alineatul (3) se completează cu literele f) și g) cu următorul cuprins:

„f) dispoziția cu privire la indisponibilizarea bunurilor infraționale, precum și modul de executare a ordinului de înghețare;  
g) termenul și modul de atac.”

6. La articolul 11 alineatul (3), cuvintele „surselor financiare obținute din valorificarea bunurilor infraționale indisponibilizate” se substituie cu textul „surselor financiare ale bugetului de stat, precum și din alte surse neinterzise de lege”.

#### 7. Articolul 12:

în denumirea articolului, cuvântul „indisponibilizate” se substituie cu cuvintele „indisponibilizate și confiscate”;

la alineatul (1), cuvintele „pe care le administrează” se substituie cu cuvintele „și cele administrate”;

articolul se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:

- a) bunul infrațional care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;
- b) valoarea estimată sau reală a bunului infrațional în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;
- c) proprietarul bunului infrațional, inclusiv beneficiarul efectiv al acestuia, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;
- d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului infrațional;
- e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de

date;

f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.”

#### **Art. XI. – Dispoziții finale și tranzitorii**

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. II, art. III, art. IV pct. 51–56, art. VI, art. VII și art. X pct. 3 și 5, care intră în vigoare la data publicării acesteia.

(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(3) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată care au dispus aplicarea sechestrului vor transmite pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale actele procedurale ce vizează măsurile asigurătorii dispuse în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune, asigurării acțiunii civile, garantării executării pedepsei amenzii, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă și pentru compensarea cheltuielilor de judecată în cauzele penale pendinte, indiferent de etapa la care se află.

(4) Procedurile de executare intentate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în baza hotărârilor judecătorești în materie penală privind confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, privind repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și privind compensarea cheltuielilor de judecată, se transmit spre executare Serviciului Fiscal de Stat, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin încheiere de strămutare emisă de către executorul judecătoresc.

(5) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, Serviciul Fiscal de Stat va reprezenta succesorul de drept al executorilor judecătorești în cadrul procedurilor de executare transmise în conformitate cu prevederile alin. (4), fiind abilitat să exercite toate atribuțiile legale ale organului responsabil de executarea silită și să substituie executorii judecătorești în cadrul proceselor judiciare legate de procedurile de executare respective.

(6) Măsurile asigurătorii aplicate de executorii judecătorești în procedurile de executare transferate Serviciului Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile alin. (4) rămân în vigoare.

(7) Pentru procedurile de executare prevăzute la alin. (4), executorii judecătorești vor emite încheieri privind încasarea cheltuielilor de executare din contul debitorului în temeiul borderoului de calcul al cheltuielilor de executare, care vor fi executate de către aceștia în condițiile Codului de executare.

**PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI**